

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **B.**, zastúpeného JUDr. E., proti žalovanému **A.**, o zaplataenie 3 000 000,- Sk, ktorá sa vedie na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 46 Cb 92/00, na dovolanie žalovaného proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 12. apríla 2007 č. k. 1 Ndob 4/2007–282, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodujúc podľa § 16 ods. 1 O.s.p. o vylúčení sudcov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol, že sudcovia JUDr. Jozef Štefanko, predseda senátu, JUDr. Anna Petruľáková a JUDr. Ivana Izakovičová, členky senátu, nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pred týmto súdom pod sp. zn. 2 Obo 92/2006. Rozhodol tak s odôvodnením, že pre vylúčenie nie sú splnené podmienky stanovené v § 14 O.s.p.

Proti uzneseniu podal dovolanie žalovaný. V dovolaní uviedol, že prípustnosť dovolania vyplýva z § 237 písm. f/ O.s.p., keďže proti napádanému uzneseniu nie prípustné odvolanie, preto nie je možné posúdiť, či je splnená podmienka § 239 ods. 1 O.s.p. Ako dôvod dovolania uviedol, že tu je procesný konflikt medzi senátom, ktorý vo veci koná a účastníkom konania, resp. zástupcom účastníka konania, s ktorým je v procesnom konflikte. Tento názor je podporený komentárom k § 14 až § 17 O.s.p. autorov JUDr. Nesrovnal, prof. JUDr. J. Mazák, PhD., podľa ktorého zaujatosť sudcu by nemalo vyvolávať ani to, ak účastník navrhne jeho disciplinárne alebo trestné stíhanie, hoci tu platí obmedzenie v prípade, ak by sa sudca dostal už priamo do procesného konfliktu. Nepostačuje, ak sudca nie je zaujatý, nezaujatý sa musí javiť i navonok. V prípade namietaného senátu podmienka zdania

nezaujatosti nie je splnená. Tento senát je žalovaný o náhradu škody, za ktorú zodpovedá objektívne a neobmedzene a ktorú spôsobil súčinnosťou pri preukázanej príprave justičného zločinu. Je vylúčené, aby účastník konania, ktorý odporuje takto závažnému obvineniu, neposkytoval súčinnosť protistrane pri každej príležitosti, ktorou získa možnosť svojho žalobcu poškodiť, diskreditovať a akokoľvek inak procesne oslabiť, bez ohľadu na oprávnenosť takéhoto poškodenia. Pokiaľ sa žalobca v konaní Okresného súdu Bratislava I., č. k. 24C 16/2007, ubráni pokusom o odmietnutie spravodlivosti, toto konanie nemožno meritórne rozhodnúť v prospech namietaného senátu. Túto okolnosť si uvedomuje i senát samotný a tým je jeho zaujatosť preukázaná. Preto považuje za nesprávny právny názor súdu v uznesení z 12. apríla 2007, podľa ktorého sudcovia nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci. So zreteľom na ich pomer k žalovanej spoločnosti, alebo k jej štatutárnemu zástupcovi, existujú odôvodnené pochybnosti o ich nezaujatosti z dôvodu ich procesného konfliktu, ktorý vždy spôsobuje osobnú zaujatosť na výsledku konania. Z uvedených dôvodov navrhuje, aby bol namietaný senát z rozhodovania vo veci Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2 Obo 92/2006 vylúčený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či sa ním napadá rozhodnutie, proti ktorému je dovolanie prípustné.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienka, že dovolaním možno napadnúť len rozhodnutie odvolacieho súdu, je bezvýnimočná a platí bez ohľadu na formu rozhodnutia, teda pre rozsudok i uznesenie. Ak nie je splnená uvedená podmienka, nezakladá prípustnosť ani žiaden z dôvodov uvedených v § 237 O.s.p. (pre rozsudky aj uznesenia) alebo v § 239 O.s.p. (len pre uznesenia).

Rozhodnutím odvolacieho súdu je rozhodnutie, ktorým rozhodol odvolací súd v odvolacom konaní. Odvolacie konanie je opravné konanie, v ktorom rozhoduje vyšší súd v inštančnom postupe o opravnom prostriedku - odvolaní proti rozhodnutiu súdu nižšieho stupňa. Rozhodnutie súdu, ktorým rozhoduje súd o vylúčení sudcov, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu. Predovšetkým nie je výsledkom preskúmania rozhodnutia súdu prvého

stupňa v opravnom konaní. Podľa § 16 ods. 1 O.s.p. o vylúčení sudcu nerozhoduje odvolací súd, ale súd nadriadený. Nič na tom nemení, že najčastejšie je to súd, ktorý je zároveň súdom odvolacím (neplatí to však najmä pri rozhodovaní o vylúčení sudcov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, o ktorých rozhoduje iný senát tohto súdu).

Dovolaním napadnuté uznesenie nie je rozhodnutím odvolacieho súdu. Dovolanie proti nemu nie je prípustné. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie podľa § 218 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením 243b ods. 4 O.s.p., ako neprípustné odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. septembra 2008

JUDr. Peter Dukes, v. r.
predseda senátu